

Stanisław Afenda

Kronika

Palestra 14/6(150), 123-144

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

O. Missuna wypowiada w konkluzji pogląd, że zakres ochrony praw autora mowy sądowej wydaje się być znacznie słuszniej rozwiązany w uchwale Sądu Apelacyjnego w Paryżu z dnia 25 września 1956 r., wywołanej wystąpieniem znakomitego adwokata Maurice Garçon. W myśl tej uchwały, „(...) by mowa obrończa wygłoszona przed sądem mogła korzystać z ochrony prawa autorskiego, wymagane jest, by była ona podana w formie samodzielnej, natomiast nie jest chroniona, jeżeli stanowi jedynie element rozprawy sądowej ogłoszonej razem ze sprawozdaniem z całej rozprawy.”

Dla autorów i wydawców pitawali czy zbiorów mów sądowych przyczynek badawczy O. Missuny ma niemałe znaczenie.

*

Popularyzacja w społeczeństwie zadań i organizacji uspołecznionej adwokatury przy pomocy środków masowego przekazu jest niewątpliwie ciągle potrzebna i pożyteczna. Wypada więc odnotować przykład „dobrej roboty” w tej dziedzinie.

W miesięczniku społeczno-kulturalnym „Kontrasty” (nr 3 z br.), wydawanym w Białymstoku, ukazała się monograficzna relacja o adwokaturze białostockiej pt. *Palestra*, pióra Bronisława Daniszewskiego. Publikacja ta dała pełny a jednocześnie barwny obraz życia zawodowego adwokatów Izby białostockiej, nie strojąc od anegdotycznej fabuły. W terenowej adwokaturze rodzą się nieraz cenne inicjatywy, co m.in. Autor z satysfakcją podkreśla:

„Jako pierwsza w Polsce — Rada Białostocka wprowadziła obowiązkową specjalizację w zespołach i obowiązkowe narady organizacyjno-szkoleniowe Izby zwoływane w Augustowie lub Białowieży, których celem jest podnoszenie poziomu pracy zawodowej adwokatury. Zwraca się dużą uwagę na metodykę wykonywania zawodu adwokackiego i ekonomiczną stronę usług adwokackich. Specjalizacja pozwoliła adwokatom na dogłębne poznanie problematyki pewnych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, nie mówiąc już o pełnej znajomości orzecznictwa Sądu Najwyższego lub sądów wojewódzkich. W większych zespołach adwokaci specjalizują się w dziedzinach prawa ziemskiego, spadkowego, rodzinnego, komunikacyjnego, lokalowego, ubezpieczeniowego, finansowego itp. (...)”

110 adwokatów Izby białostockiej dźwiga ciężar obsługi prawnej ludności dużego województwa i z głębokim zaangażowaniem stara się współdziałać w dziele prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

S.M.

KRONIKA

Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

1. Zgromadzenie Delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej.

W dniu 25 kwietnia br. obradowało w Białymstoku Zgromadzenie Delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej.

Na Zgromadzenie przybyli: wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Krzemiński, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości dyr. Tadeusz Bogusz, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Władysław Konstańczuk, sekretarz KW SD tow. Eustachiusz Papliński, przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego ZSL tow. Zieziulewicz, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego i prezes ZO ZPP tow. Kazimierz Mochtak, prokurator wojewódzki Jerzy Szymanik oraz prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej tow. Zakrzewski.

Na przewodniczącego zgromadzenia wybrano adw. Witolda Wenclika, zasłużonego działacza społecznego województwa białostockiego.

Po uczczeniu minutą ciszy zmarłych adwokatów, w tym nieodżałowanej pamięci wicedziekana Rady adw. Marceliego Bładowskiego, referat sprawozdawczy wygłosił dziekan Rady adw. Bronisław Daniszewski.

Dziekan stwierdził, że obrady Zgromadzenia odbywają się w czasie, gdy cała postępową ludzkość czei pamięć wielkiego prawnika, wodza pierwszego państwa socjalistycznego Włodzimierza Lenina. Był on twórcą lub współtwórcą wielu aktów prawnych, jak konstytucji RSFRR, dekretu o pokoju, dekretu o ziemi i postanowień o anulowaniu rozbiorów Polski. Był wielkim bojownikiem o prawa ludu, o udział czynnika ludowego w sądownictwie.

Wielkie idee Lenina są dziś wcielane w życie i powinny się stać naszym drogowskazem w budowie nowego ustroju społecznego

Referat sprawozdawczy przedstawił obszerną analizę pracy zespołów adwokackich Izby, podstawowych komórek samorządu adwokackiego.

Zespoły adwokackie pracują dobrze, systematycznie podnoszą poziom pracy adwokatów. Wprowadzona w zespołach specjalizacja w coraz większym stopniu przyczynia się do ulepszenia obsługi prawnej klientów, do koncentracji pracy zawodowej.

Sytuacja lokalowa uległa znacznej poprawie. Obecnie nie posiadają właściwych lokali tylko Zespoły Adwokackie Nr 1: w Białymstoku, Grajewie i Suwałkach. Ostatnio doskonały lokal uzyskał Zespół Adwokacki w Kolnie, który to Zespół pod wieloma względami przysparza Radzie kłopotów. Poprawa warunków lokalowych powinna poprawić także styl pracy tego Zespołu.

Omówione zostały problemy polityki kadrowej i sprawy ciężenia adwokatów do ośrodka wojewódzkiego. Co najmniej 18 adwokatów czeka w kolejce na przeniesienie do Białegostoku, nie wiążąc się w zakresie pracy zawodowej i społecznej z terenem, na którym mają wyznaczoną siedzibę. Ten najtrudniejszy do rozwiązania problem nowa Rada będzie musiała stopniowo rozwiązać, przede wszystkim przez powiązanie z terenem aplikantów adwokackich. Obecnie aplikanci rozmieszczeni są w 9 miastach województwa i taka polityka kadrowa powinna łączyć ich z powiatami, w których obecnie pracują.

Przeprowadzony w kwietniu br. egzamin adwokacki wykazał, że aplikanci są dobrze przygotowani do wykonywania zawodu. Świadczą o tym choćby dobre i bardzo dobre ogólne wyniki egzaminu adwokackiego.

Mimo pewnego spadku liczby spraw i zapotrzebowania na pomoc prawną, liczba osób starających się o przyjęcie na aplikację adwokacką stale wzrasta. Powstała w związku z tym konieczność przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego przed 3-osobową komisją pod przewodnictwem dziekana Rady. Kandydaci egzaminowani byli pojedynczo na podstawie jednakowych zadań testowych. Pozwoliło to na przyjęcie do adwokatury najbardziej wartościowych osób. Liczba aplikantów adwokac-

kich powinna ulec ograniczeniu, bo inaczej powstanie w pewnych ośrodkach nadmiar adwokatów, przewyższający zapotrzebowanie na pomoc prawną.

W żadnym razie nie można dopuścić do pauperyzacji adwokatury i ujemnych zjawisk związanych z tym problemem.

Omawiając kwestie dyskusji prasowych, dziekan Rady stwierdził, że w adwokaturze nie ma ani „równi pochyłej”, ani „niżu demograficznego”.

Artykuły bijące na alarm mogą wyrządzić wielką szkodę adwokaturze, mylnie informują społeczeństwo o sytuacji w zawodzie i wywołują niepotrzebne komentarze. Organy samorządu powinny bardziej konsekwentnie i energicznie wcielić w życie dobrą i nowoczesną ustawę o ustroju adwokatury oraz związane z nią ustawodawstwo.

Dobrze układa się w Izbie białostockiej współpraca z sądami i prokuraturą. Na doroczne narady w Augustowie zapraszani są przedstawiciele pozostałych współczynników wymiaru sprawiedliwości, dyskutuje się niektóre problemy, usuwa niepotrzebne zadrażnienia i nieporozumienia. Ze względu na trudności kadrowe sądów stale zwraca się uwagę na maksymalne udzielanie pomocy w koncentracji materiału dowodowego oraz na właściwe opracowywanie i przygotowanie spraw. Dzięki takiemu stanowisku szybkość postępowania w województwie jest zadowalająca, a poziom orzecznictwa sądów systematycznie się podnosi.

Omówione też zostały problemy doskonalenia zawodowego, które szczególnie intensywnie jest prowadzone w ośrodkach szkoleniowych w Białymstoku, Łomży i Elku. Nowe kodyfikacje karne zostały dokładnie omówione i przedyskutowane.

Na zajęcia w zespołach zapraszano sędziów zarówno Sądu Wojewódzkiego, jak i sądów powiatowych.

Dzięki temu trudności związane z wejściem w życie nowego ustawodawstwa zostały zmniejszone do minimum, aczkolwiek w sądach widać czasem niechęć do nowych instytucji prawa karnego.

Skarbnik Rady adw. Zygmunt Pawłowski, składając sprawozdanie finansowe, stwierdził, że świadczenia na rzecz funduszu Samopomocy Koleżeńskiej NRA systematycznie wzrastają i że w 1970 r. nastąpił ich wzrost o 50%. Tego rodzaju sytuacja zmusiła Radę do podwyżki składki na utrzymanie organów samorządu do 5% obrotów zespołów.

W dyskusji nad sprawozdaniem Rady zabrał głos I Sekretarz POP PZPR adw. Ireneusz Boliński. Zwrócił on uwagę na konieczność zwiększenia upolitycznienia adwokatury. Izba białostocka jest Izbą młodą, prężną i najbardziej upolitycznioną w kraju: co drugi adwokat należy do organizacji politycznych. Pozwala to na rozwinięcie pracy społecznej i stworzenie odpowiedniej atmosfery i zaangażowania. Adwokaci obsługują w czynnie społecznym poradnie prawne Ligi Kobiet, ZMS-u, ZBoWiD-u, Związku Inwalidów Wojennych i PKPS-u.

Wygłasza się wiele prelekcji w szkołach i zakładach pracy, systematycznie popularyzuje się prawo PRL.

Zdaniem adw. Bolińskiego nie powinno się kierować adwokatów 70-letnich na KIZ gdyż decyzje w sprawie kierowania na rentę powinny zależeć tylko od organów samorządowych. Mówca postulował częstsze zwoływanie narad trzech współczynników wymiaru sprawiedliwości oraz zorganizowanie zebrania adwokatów środowiska białostockiego celem przedyskutowania pewnych trudności, które powstały w ośrodku wojewódzkim.

Adw. Boliński zwrócił uwagę na problematykę właściwej polityki kadrowej Rady, od czego zależy prawidłowe rozmieszczenie adwokatów w stosunku do zapotrzebowania ludności na pomoc prawną.

Adw. Zdzisław Maciejewski, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku, w obszernym wystąpieniu stwierdził, że w Zespole tym następuje systematyczny spadek liczby przyjętych spraw, szczególnie karnych, a jednocześnie notuje się wzrost urzędówek obciążających koszty Zespołu. W 1969 r. obrót Zespołu był prawie o 200 000 zł mniejszy niż w 1968 r. Pomimo takiej sytuacji nadal przenosi się adwokatów do Białegostoku oraz podwyższa składkę na rzecz Rady Adwokackiej. Szczególnie wielkie jest obciążenie Izby na rzecz Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej NRA, przy czym obciążenie to z roku na rok wzrasta. Składki te powinny być obniżone. Adwokat powinien otrzymywać większą część osiągniętego obrotu w formie wynagrodzenia, renciści zaś powinni mieć możliwość zarobkowania w zespołach. Obowiązkiem organu samorządu jest energicznie walczyć o lokale dla zespołów, przy czym pierwszeństwo w tej kwestii powinien mieć Zespół Adwokacki Nr 1 w Białymstoku, który pracuje w niezwykle trudnych warunkach lokalowych.

Mówca postulował, żeby organy samorządowe odpowiedziały na niewłaściwą postawę „Prawa i Życia” oraz „Chłopskiej Drogi” w dyskusji o adwokaturze.

Tow. Władysław Konstańczuk nawiązał do uroczystości leninowskich i wezwał adwokatów do zwiększania aktywności zawodowej, politycznej i społecznej.

Mówca zwrócił szczególną uwagę na konieczność prawidłowego wcielania w życie nowych kodyfikacji prawa karnego i zapoznania z nimi społeczeństwa.

Tow. Konstańczuk wysoko ocenił dorobek białostockiej adwokatury, jej aktywną rolę w kształtowaniu prawidłowego wymiaru sprawiedliwości i świadomości prawnej społeczeństwa. Na 134 adwokatów 63 należy do organizacji politycznych. Inicjatywy POP, PZPR, Kół SD i ZSL przynoszą w tej mierze niezwykle cenne rezultaty, poprawiają atmosferę i styl pracy Izby. Walka z nieprawidłowościami podnosi autorytet zawodu adwokackiego w PRL.

Mówca wezwał adwokatów do aktywnego uczestnictwa w naszym życiu politycznym i społecznym, do korzystania z łamów „Gazety Białostockiej” i innych środków masowego przekazu, do informowania społeczeństwa o pracy i zadaniach adwokatury.

Tow. Eustachiusz Papliński niezwykle pozytywnie ocenił dorobek Izby i Koła SD przy Radzie Adwokackiej. Piętnaście procent czynnych adwokatów należy do SD; trzech z nich pełni funkcje kierowników zespołów, a jeden jest zastępcą kierownika zespołu. Realizując uchwały IX Kongresu Stronnictwa Demokratycznego, aktywnie działa grupa doradcza do spraw prawnych przy KW SD w Białymstoku.

Mówca podziękował zebranych za aktywność i poważny wkład pracy Izby w dzieło budowy nowego ustroju w zakresie wymiaru sprawiedliwości.

Adw. Jan Cypriś poruszył w dyskusji problemy polityki zagranicznej PRL, naszego stosunku do sytuacji powstałej w NRF i na Bliskim Wschodzie.

Adw. Bronisław Daniszewski zwrócił uwagę na uchwałę narady kierowników zespołów w Augustowie z września ub. r. w sprawie obniżenia udziału stałego w Izbie do kwoty 2 000 zł na lipiec i sierpień br. W naszym rolniczym województwie w miesiącach tych obroty spadają i w wielu zespołach wypłacane wynagrodze-

nia są równe lub prawie jednakowe dla wszystkich członków zespołów. Brak bodźców materialnych zniechęca do pracy i powoduje pewne nieprawidłowości w pracy zespołów. Mówca zaapelował, żeby zespoły na swych zebraniach wypowiedziały się w tej kwestii. Ponadto kierownicy zespołów powinni obniżyć koszty w miesiącach letnich do minimum w celu uzyskania odpowiednich współczynników finansowych. Można w maju i w czerwcu z góry opłacić czynsz za lokal, za telefon, tworzyć zapasy znaczków i materiałów biurowych po to, żeby obroty z letnich miesięcy poszły prawie wyłącznie na wynagrodzenia adwokackie.

Następnie mówca wezwał kolegów i kierowników zespołów do pełnej realizacji wypoczynku adwokatów i do właściwego zorganizowania zastępstw urlopowych.

Wezwał też Naczelną Radę Adwokacką do zwiększenia kwot przeznaczonych na sanatoria i wczasy lecznicze, tak żeby adwokaci mogli skutecznie poprawić swój nadwerżony nieraz stan zdrowia.

Wiceprezes NRA adw. dr Zdzisław Krzemiński w swym obszernym wystąpieniu omówił prace Naczelnej Rady Adwokackiej oraz wyniki obrad Kolegium Ministerstwa Sprawiedliwości, które poświęcone było problemom adwokatury. Mówca stwierdził, że w sądach daje się zauważyć zwiększenie liczby spraw cywilnych. Artykuły prasowe o „równi pochyłej” adwokatury są niepotrzebne i wypaczają istotny stan rzeczy.

Dr Krzemiński pozytywnie ocenił pracę organów samorządowych Izby, która pod niektórymi względami znajduje się w czołówce krajowej.

Wezwał adwokatów do rozważliwego i spokojnego postępowania, żeby przez właściwe wykonywanie swych obowiązków zawodowych i społecznych podnieść rangę zawodu adwokackiego w socjalistycznym społeczeństwie.

Po dyskusji złożył sprawozdanie Przewodniczący Komisji mandatowej adw. Józef Śaszkiewicz stwierdzając, że wszyscy delegaci przybyli na Zgromadzenie i jest ono władne podjąć prawomocne uchwały.

W tajnym głosowaniu dokonano wyborów nowych organów samorządowych Izby i podjęto uchwałę apelującą do członków Izby o zwiększenie aktywności zawodowej, politycznej i społecznej.

Zgromadzenie Delegatów uchwaliło też zaprojektowany przez Radę budżet Izby, składkę na potrzeby organów samorządowych oraz udzieliło ustępującej Radzie absolutorium.

W toku obrad udekorowano adwokatów Edwarda Ignaczaka i Mariana Goska Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego.

Wybrani ukonstytuowali się, jak następuje:

R a d a A d w o k a c k a

Dziekan	— adw. Bronisław Daniszewski
Wicedziekan	— „ Stanisław Krasowski
Sekretarz	— „ Jan Dworakowski
Skarbnik	— „ Zygmunt Pawłowski
Rzecznik Dyscyplinarny	— „ Stanisław Doleżał
Członek	— „ Stanisław Kostka

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna

Prezes	—	adw. Tadeusz Zawierucha
Wiceprezes	—	„ Lech Lebensztejn
Członkowie	—	„ Janina Mirek-Haściłowicz
		„ Mieczysław Piaścik
		„ Anatol Henschke
		„ Bronisław Zabłocki
		„ Marian Gosk

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący	—	adw. Feliks Sołtan
Zastępca Przewodniczącego	—	„ Maria Brzeska
Członek	—	„ Marian Kondracki

2. Wizyta u litewskich przyjaciół. W dniach od 6 do 12 kwietnia br. przebywała w Wilnie delegacja Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w składzie: sekretarz POP PZPR przy WRA adw. Ireneusz Boliński, wicedziekan Rady adw. w. Stanisław Krasowski i członek Rady adw. Sergiusz Dek.

Delegacja wzięła udział w konferencji naukowo-prawniczej poświęconej setnej rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina. W konferencji tej uczestniczyli poza gospodarzami prawnicy z Moskwy, Białorusi, Ukrainy i Azerbejdżanu.

W toku obrad wygłoszono kilkanaście referatów dotyczących życia i działalności Włodzimierza Lenina.

Adw. Ireneusz Boliński wygłosił referat pt.: Lenin jako prawnik. Referat wywołał duże zainteresowanie.

Nasza delegacja zaprosiła kolegów litewskich na tradycyjną naradę organizacyjno-szkoleniową Izby w Augustowie, która ma być zwołana we wrześniu br.

Wzajemne tradycyjne wizyty delegacji adwokatury pozwalają na wymianę doświadczeń w pracy zawodowej i politycznej oraz pogłębiają przyjaźń naszych socjalistycznych narodów.

3. Sympozjum w Białowieży. W dniach 21 i 22 lutego br., staraniem Koła ZPP i Zespołu Adwokackiego w Bielsku Podlaskim, urządzone zostało w Białowieży sympozjum dla prawników i biegłych sądowych.

W sympozjum wzięli udział adwokaci i aplikanci adwokaccy z Bielska Podlaskiego i Białegostoku.

Wygłoszono na nim szereg ciekawych referatów oraz przedyskutowano najnowsze wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o dział spadku obejmującego gospodarstwo rolne.

Omówiono problemy pracy biegłych z sądami oraz właściwe przygotowanie spraw przez adwokatów celem przyspieszenia postępowania sądowego w sprawach działach.

W drugim dniu obrad omówiono problemy właściwego stosowania nowych kodyfikacji karnych.

Szczególną aktywność w zorganizowaniu sympozjum przejawiał prezes Koła ZPPP w Bielsku Podlaskim sędzia Jan Prytułak.

Adw. Bronisław Daniszewski

Izba gdańska

W dniu 12 kwietnia 1970 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku.

W Zgromadzeniu udział wzięli jako goście: Wiceminister Sprawiedliwości K. Zawadzki, Sekretarz NRA adw. Zdzisław Czeszejko, przedstawiciele KW PZPR: Preś i Linda, przedstawiciel SD Wójcicka, Prokurator Wojewódzki w Gdańsku Żyta i inni.

Referat sprawozdawczy wygłosił dziekan Rady adw. B. Augustyniak, który nawiązując do obchodzonej aktualnie 25 rocznicy powrotu Ziemi Zachodnich do Macierzy, przedstawił trudne początki odbudowy z ruin zniszczonego niemal całkowicie Gdańska, ogromny wysiłek klasy robotniczo-chłopskiej i inteligencji włożony w odbudowę Gdańska oraz wspaniałą rozkwit dzisiejszej stolicy morskiej. Równoległe z odbudową materialno-gospodarczą szła budowa całego aparatu wymiaru sprawiedliwości, który zakładał zręby praworządności socjalistycznej na Ziemi Gdańskiej. W tej pracy twórczej nie zabrakło adwokatów. Zarówno ci, którzy zakładali na Pomorzu po pierwszej wojnie światowej początki państwowości polskiej, jak i ci, którzy przetrwali w Gdańsku noc okupacji hitlerowskiej, jak wreszcie ci, którzy po drugiej wojnie światowej osiedlili się w Gdańsku — wszyscy z entuzjazmem stanęli do pracy nad odbudową zniszczonego doszczętnie miasta, aby było ono piękne, wspaniałe i znowu polskie.

W tej pracy twórczej nastąpiło zintegrowanie adwokatury gdańskiej ze społeczeństwem. W adwokaturze gdańskiej nastąpiły zasadnicze przemiany światopoglądowe, zmierzające do afirmacji tych stosunków społecznych, jakie stworzyła władza ludowa. Pozytywna postawa adwokatów Izby gdańskiej znajduje pełny wyraz w zaangażowaniu w pracy społecznej. Nie wszyscy jednak chcą to zjawisko widzieć i je potwierdzić. Pojawiły się w prasie artykuły usiłujące przedstawić adwokaturę Wybrzeża w krzywym zwierciadle. Takiej fałszywej publicystyce należy zdecydowanie przeciwstawić się i ją potępić.

W dyskusji poruszona była w dalszym ciągu sprawa niedojrzałej i nie przemysłanej publicystyki na temat adwokatury, sprawa pracy społecznej adwokatów. sprawa tradycji polskiej adwokatury Wybrzeża. Tradycję tę należy pieczołowicie pielęgnować i przekazywać młodemu pokoleniu adwokatów, aby nie zaginęła pamięć o tych adwokatach, którym także Gdańsk zawdzięcza swe oblicze polskie. Żeby tę tradycję przekazywać, Rada powinna powołać do życia specjalny referat historyczny. Dalej — była mowa o zbiorze zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, o randze adwokatury w różnych aspektach, o zagadnieniu młodych prawników i perspektywach zawodu prawniczego, o wykonywaniu zawodu w zespołach adwokackich i o znaczeniu kolektywnej pracy w zespole.

Poruszona została sprawa adwokatów-radców prawnych, ich pozycji w samorządzie adwokackim i roli w jednostkach gospodarki uspołecznionej. Poruszona też została sprawa nadzoru ze strony NRA i pomocy dla zespołów (zwłaszcza pod względem lokalowych i technicznych warunków pracy adwokatów w zespołach), sprawa form szkolenia (sympozja) oraz sprawa polityki kadrowej w stosunku do adwokatów w podeszłym wieku.

Odpowiedzi udzielił Sekretarz NRA adw. Z. Czeszejko, który w obszernym przemówieniu przytoczył konkretne cyfry pomocy finansowej na poprawę warunków lokalowych i technicznych zespołów adwokackich, przedstawił więź NRA z radami adwokackimi, omówił założenia polityki kadrowej ze strony NRA, opartej na

gruntownej analizie materiału statystycznego, podkreślił znaczenie właściwej informacji społecznej o adwokaturze i więzi organów samorządu adwokackiego ze społeczeństwem, a nadto potrzebę utrwalenia i przekazywania tradycji o adwokaturze. Temu celowi służą między innymi łamy „Palestry”. Mówca wspomniał również o zamierzeniach perspektywicznych NRA i wskazał, że praca przyszłej Rady Adwokackiej powinna się skupić na udoskonalaniu kolektywnej pracy w zespołach przez wykorzystanie wszelkich środków przewidzianych w ustawie o adwokaturze i przez specjalizację.

Następnie Wiceminister K. Zawadzki w swoim przemówieniu stwierdził na wstępie, że między ostatnim a obecnym zgromadzeniem jest postęp wyrażający się w stabilizacji finansowej adwokatury. Działalność adwokatury była przedmiotem oceny kolegium Ministerstwa Sprawiedliwości i Sejmowej Komisji Wymiaru Sprawiedliwości. Posiedzenie tej Komisji było poprzedzone posiedzeniem zespołu poselskiego z udziałem posłów-adwokatów. Komisja sejmowa w swej ocenie stwierdziła, że ustawa o ustroju adwokatury jest realizowana prawidłowo, że wzrosła rola adwokatury, że samorząd okrzepł i nastąpiła wyraźna konsolidacja wewnątrz adwokatury i ze społeczeństwem. Pozytywna ocena świadczy o tym, że adwokatura odzyskała zaufanie.

Nadzór ze strony resortu ograniczony jest do niezbędnych rozmiarów, co wyraża się coraz bardziej malejącymi wypadkami wnoszenia sprzeciwów, uchylania uchwał lub wnoszenia rewizji nadzwyczajnych. Jest to następstwem faktu, że adwokatura poczuła się w pełni odpowiedzialna za podejmowanie decyzji nie tylko popularnych, ale również niepopularnych. Ocena kierownictwa resortu znalazła wyraz w artykule prasowym w „Gazecie Sądowej i Penitencjarnej”. W świetle tej oceny trzeba stwierdzić, że w dziedzinie pracy zawodowej, a w szczególności w zespołach, jest jeszcze wiele do zrobienia. Z tym wiąże się potrzeba wizytacji.

Naczelna Rada przedstawiła kierownictwu resortu pakiet różnych propozycji i dezyderatów, między innymi w sprawie aplikacji adwokackiej, radców prawnych, taksy adwokackiej, zaliczenia czasu wykonywania prywatnej praktyki do okresu emerytalnego. Kierownictwo resortu poleciło wszystkie te propozycje dokładnie zbadać. Nie można jednak oczekiwać, aby wszystko zostało w całości uwzględnione. Uregulowania wymaga wiek emerytalny adwokatów, nie da się bowiem pogodzić z interesem społecznym zjawisko, kiedy adwokat, dotknięty upadkiem sił fizycznych i umysłowych wskutek przekroczenia pewnego wieku, prowadzi dalej sprawy, narażając przez to na uszczerbek interes klientów. Warunki pracy uległy znacznej poprawie, skoro już 50% wszystkich zespołów adwokackich ma nowe bądź odpowiednio przystosowane lokale. Wszystkiego od razu nie można zrobić, w samym resorcie sprawiedliwości nie wszystkie również sądy mają odpowiednie lokale. Zasada selektywności inwestycji nie pozwala na to, żeby zająć się tylko problemem lokali dla zespołów. Podnoszenie kultury sali sądowej powinno być sprawą wszystkich uczestników procesu, a więc sędziego, prokuratora i adwokatów. Najlepszą drogą do likwidowania uchybień w tym względzie to rozmowy z prezesem Sądu lub prokuratorem wojewódzkim.

Mówca wyraził zadowolenie, że w okresie dwudziestopięciolecia adwokatura Gdańska przyczyniła się do odbudowy Gdańska i utrwalenia zdobyczy klasy robotniczej na Wybrzeżu, i zapewnił, że resort pomoże nowym organom adwokatury w dalszym jej rozwoju.

Przedstawiciel KW PZPR tow. Preś nakreślił obraz rozwoju Gdańska w okresie 25-lecia. Udział w tym rozwoju mają również adwokaci, wśród których jest

niemal dawnych sędziów i prokuratorów, którzy walczyli o wprowadzenie i umocnienie praworządności socjalistycznej. Za to należy się im podziękowanie i uznanie.

Praca i postawa adwokatury gdańskiej jest pilnie obserwowana przez czynniki polityczne. Dokonana w KW PZPR ocena tej pracy wypadła pozytywnie. Pozytywną ocenę zyskała również praca społeczna adwokatów. W tej dziedzinie adwokaci mają obszerne pole do działania choćby przez udział w społecznych poradniach prawnych.

Jest dużo ludzi bezradnych wobec problemów prawnych, trzeba więc tym ludziom pomóc, żeby nie stała się im krzywda.

Jeśli chodzi o ustępującą Radę, to Komisja Wymiaru Sprawiedliwości i Porządku Publicznego w KW PZPR oceniła jej pracę wysoko. Nowe organy samorządu powinny dołożyć starań o właściwą troskę nad rozwojem i postępowaniem adwokatury.

Przedstawiciel KW PZPR zakończył swoje przemówienie złożeniem życzeń owocnej pracy dla przyszłej Rady i zapewnieniem, że może ona liczyć na pomoc ze strony władz Partii.

Jako ostatni zabrał głos Prokurator Wojewódzki Żyła, który podniósł problem kultury rozprawy i zapewnił, że na szkoleniu prokuratorów problem ten jest stale poruszany.

Po dyskusji odczytana została lista kandydatów do organów adwokatury, ustalona przez Komitet wyborczy. Z sali zgłoszono do Rady 5 kandydatów, do Komisji Dyscyplinarnej — 8, do Komisji Rewizyjnej 1 kandydata.

W wyniku wyborów organy Izby ukonstytuowały się następująco:

Rada Adwokacka:

Dziekan	— adw.	Bronisław Augustyniak
Wicedziekan	— „	Stanisław Gołata
Sekretarz	— „	Ignacy Nowak
Skarbnik	— „	Anatoliusz Walicki
Rzecznik dyscyplinarny	— „	Stanisław Jakitowicz
Członkowie	— „	Władysław Deńca
	— „	Tadeusz Stachurski
	— „	Stanisław Urbaniak

Komisja Dyscyplinarna:

Prezes	— adw.	Stefan Śpiechowicz
Wiceprezes	— „	Zdzisław Kminikowski
Członkowie	— „	Stanisław Cholewa
	— „	Sławomir Dalka
	— „	Michał Dereziński
	— „	Wiktor Hirsch
	— „	Leopold Kaczmarowski
	— „	Zbigniew Kanclerzewski
	— „	Tadeusz Kobyłański
	— „	Stanisław Kopoczyński
	— „	Józef Szarejko

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący	— adw. Franciszek Bar
Członkowie	— „ Mieczysław Badowski
	— „ Zbigniew Rudka

Izba kielecka

W dniu 19 kwietnia 1970 r. w lokalu Naczelnej Organizacji Technicznej w Kielcach odbyło się sprawozdawczo-wyborcze Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Kielcach.

W zgromadzeniu wzięło udział 80 delegatów. Ponadto w zgromadzeniu uczestniczyli: z Ministerstwa Sprawiedliwości — mgr Bogdan Bartosik, z Naczelnej Rady Adwokackiej — Prezes Wyższej Komisji Dyscyplinarnej adwokat Antoni Borkowy, Prezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Jan Borodej, Wiceprokurator Wojewódzki Zdzisław Wietrzyński, Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR Henryk Czajkowski, Zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR Jan Zając, Przedstawiciel Wojewódzkiego Komitetu ZSL Julian Kukułka.

Zgromadzenie otworzył dziekan ustępującej Rady Adwokackiej adwokat Jerzy Rak.

Po powołaniu na wniosek Prezydium komisyj: mandatowej, wnioskowej, wyborczej i skrutacyjnej, sprawozdanie z działalności ustępującej Rady Adwokackiej i Komisji Dyscyplinarnej złożył adwokat Jerzy Rak.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i wnioski o absolutorium złożył adwokat Jan Nowak.

W dyskusji nad złożonymi sprawozdaniami zabierali głos:

adwokat Władysław Roleder (Radom), który między innymi omówił sprawę podnoszenia poziomu zawodowego adwokatów oraz poddał pod dyskusję sprawę specjalizacji poszczególnych adwokatów.

adwokat Ryszard Podlipniak (Kielce); podniósł on kwestię oszczędniejszego gospodarowania funduszami samorządu adwokackiego oraz kwestię zabezpieczenia socjalnego adwokatów,

adwokat Zdzisław Nowak (Kielce), który postulował zacieśnienie więzi organów samorządu adwokackiego z radcami prawnymi, a zwłaszcza szersze udostępnienie dla nich szkolenia zawodowego,

adwokat Mieczysław Lato (Jędrzejów), który ustosunkował się do propozycji budżetowych oraz poruszył sprawę rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby.

adwokat Zbigniew Deryng (Włoszczowa); mówca poruszył sprawę zdarzającego się jeszcze niewłaściwego stosunku sędziów do adwokatów oraz sprawę tzw. fikcyjnych siedzib adwokackich,

adwokat Kazimierz Jaworski (Kielce), który poruszył m.in. sprawę wniosków budżetowych oraz sprawy szkolenia zawodowego adwokatów,

adwokat Otton Uhlig (Kielce), który wystąpił z dezyderatami natury organizacyjnej pod adresem organów wymiaru sprawiedliwości, a m.in. postulował powiększenie świadczeń socjalnych na rzecz adwokatów,

adwokat Michał Skorupski (Staszów); ustosunkował się on do wniosków budżetowych oraz postulował szerszy udział adwokatów w pracy Zrzeszenia Prawników Polskich,

adwokat Kazimierz Ujazdowski (Opatów), który postulował lepszą organizację posiedzeń sądowych oraz poruszył niewłaściwy niekiedy stosunek do adwokatów.

W toku dyskusji zabrali ponadto głos:

- 1) przedstawiciel KW PZPR tow. Henryk Czajkowski, który podkreślił wagę, jaką przywiązuje się do problemu wymiaru sprawiedliwości, a tym samym również do pracy adwokatów. Mówca postulował bardziej społeczną postawę adwokata w życiu i w pracy na podstawie dalszego umacniania i rozwoju zespołów adwokackich oraz dalszego doskonalenia się zawodowego. Na zakończenie dyskutant wyraził opinię, że adwokatura kielecka w zasadzie znajduje się na odpowiednim poziomie;
- 2) przedstawiciel Ministerstwa dyrektor Bogdan Bartosik, który sygnalizując mającą ewentualnie nastąpić nowelizację niektórych przepisów dotyczących adwokatury, apelował o dalsze zacieśnianie współpracy z organami sądowymi;
- 3) prezes Sądu Wojewódzkiego mgr Jan Borodej, który ustosunkował się do uwag krytycznych zgłoszonych pod adresem przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości i wysoko ocenił wkład pracy adwokatów w ramach ZPP i organizacji społecznych;
- 4) przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej adwokat Antoni Borkowy, który podkreślił rolę afirmacji politycznej adwokata przy wykonywaniu zawodu, konieczność intensyfikacji życia zespołów oraz odwagi członków zespołu przy rozwiązywaniu trudności wewnątrzzespołowych. Ponadto dyskutant ustosunkował się do wniosków budżetowych.

Po dyskusji zebrani przyjęli do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Rady Adwokackiej i Komisji Rewizyjnej oraz uchwalili dla Rady absolutorium. Uchwalony też został preliminarz budżetowy, przy czym większością głosów został odrzucony wniosek o podwyższenie składki z 3,8% na 4%.

Po przeprowadzonych wyborach do organów samorządu adwokackiego, wkonstytuowały się one następująco:

Rada Adwokacka

Dziekan Rady	— adw. Antoni Pierzak
Wicedziekan Rady	— „ Mieczysław Lato
Sekretarz Rady	— „ Kazimierz Kudła
Skarbnik Rady	— „ Jerzy Rak
Rzecznik Dyscyplinarny	— „ Antoni Krężel
Członkowie Rady	— „ Wacław Błoński
	— „ Kazimierz Czech
	— „ Józef Roliński

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący	— adw. Zdzisław Nowak
Członkowie Kom. Rewizyjnej	— „ Jan Nowak
	— „ Matea Zielińska

Komisja Dyscyplinarna

Prezes WKD	— adw. Jan Gąsior
Wiceprezes WKD	— „ Bogusław Kaczmarczyk

Członkowie WKD	— adw. Zbigniew Grabowski
	— „ Danuta Gutowska
	— „ Antoni Kalinowski
	— „ Jadwiga Lisowska
	— „ Bolesław Mróz
	— „ Bernard Piórkowski
	— „ Henryk Skubida
	— „ Stanisław Szperl
	— „ Marian Wroński

Izba koszalińska

Stosownie do art. 40 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury, w dniu 12 kwietnia 1970 r. obradowało w Koszalinie zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Koszalińskiej Izby Adwokackiej.

Debata toczyła się w atmosferze rzeczowości, powagi i odpowiedzialności za losy adwokatury. Apele Prezydium NRA i Rady Adwokackiej w Koszalinie trafiły do przekonania delegatów, gdyż dyskusja skoncentrowała się głównie na zagadnieniach nurtujących całą polską adwokatwę.

Dopiero na tym gruncie szukano rozwiązań problemów, występujących w małej liczbie Izbie koszalińskiej. Ta wspólna gospodarska troska o sprawy Izby stanowi istotne *novum* w dotychczasowej działalności miejscowego samorządu adwokackiego.

Przeprowadzoną debatę i zgłaszane przez delegatów propozycje uznać należy za dowód dużej dojrzałości politycznej i społecznej adwokatury województwa koszalińskiego.

Sprawozdanie dziekana Rady, dotyczące węzłowych problemów, zainicjowało ożywioną dyskusję.

W wystąpieniu adw. Leszka Jaśkiewicza (Szczecinek) omówiony został wkład adwokatury polskiej w okresie minionego 25-lecia w życie polityczne, gospodarcze i społeczne Ziemi Koszalińskiej. Dorobek ten napawa optymizmem na przyszłość w sprawie realizacji ustawy o ustroju adwokatury, a co za tym idzie — w dziele przebudowy adwokatury, służącej społeczeństwu socjalistycznemu jako ważny czynnik wymiaru sprawiedliwości.

Adw. L. Kasperski (Słupsk) zwrócił uwagę na rolę i znaczenie pracy zawodowej adwokata, gdyż właściwe spełnianie obowiązków przyczynia się do kształtowania nowej, socjalistycznej świadomości prawnej społeczeństwa i w tym znaczeniu praca adwokata jest jednocześnie pracą społeczną. Ponadto dyskutant omówił aktualne zagadnienia dotyczące funkcjonowania dyżurnych punktów pomocy prawnej.

Adw. J. Kowalak, dziekan Rady (Koszalin), przedstawił zaangażowanie społeczne adwokatów izby w różnych dziedzinach życia politycznego, społecznego i gospodarczego, apelując o pogłębianie pracy społecznej i rozszerzanie jej na nowe odzinki (na przykład pomoc prawna dla TPD). Jednocześnie mówca wskazał na szerokie pole współpracy adwokata z sądami i prokuraturami w dziedzinie nowego ustawodawstwa karnego, a to w związku z nowymi uprawnieniami obrońcy.

Szczególnie cenne były propozycje zgłoszone przez adw. C. Bielickiego (Kołobrzeg). Bardzo trafnie wskazał on na potrzebę studiów i programowania w adwokaturze oraz na konieczność rozwiązywania problemów Izby przede wszystkim

własnymi siłami. I tak w sprawach kadrowych należy ustalić zapotrzebowanie na adwokatów i aplikantów adwokackich w poszczególnych miejscowościach, a do mniejszych miast kierować aplikantów bezpośrednio po wpisie, gdyż tylko w ten sposób osiedlą się tam na stałe.

Podejmowane próby wprowadzania nowych metod pracy (specjalizacja) czy też kierowania zespołami (rola kierownika) muszą uwzględniać realne możliwości istniejące w terenie. Dlatego specjalizacja nie może być wprowadzona wszędzie, a w innych miejscowościach powinna być bardziej ogólna (np. w sprawach cywilnych i karnych).

Zdaniem adw. Bielickiego punkt ciężkości w adwokaturze przesuwa się na zespoły adwokackie. Adwokaci mają specjalne zadania i obowiązki również jako członkowie kolektywu. Dlatego Rada Adwokacka powinna skupiać przede wszystkim funkcje kontrolne, a zespół adwokacki uzyskiwać większą operatywność i wyższy poziom pracy zawodowej swych członków przy zastosowaniu bodźców materialnych. W takim układzie do pomyslenia jest tylko rola koordynacyjna kierownika zespołu.

Do ciekawych propozycji zaliczyć trzeba głos adw. Z. Brosza (Słupsk). Postulował on, powołując się na doświadczenia słupskie, oparcie kształcenia zawodowego adwokatów na praktycznych problemach wynikających ze spraw sądowych. W Słupsku adwokaci, opierając się na konkretnych sprawach, prowadzą w zespole prawnicze dyskusje, co umożliwi na przyszłość unikanie przez innych kolegów tych samych błędów.

Słusznie też zwrócono uwagę (adw. Kiedos — Słupsk) na potrzebę przygotowania zawodowego i społecznego aplikantów adwokackich przede wszystkim przez zespół, który ma praktyczne możliwości kontroli ich pracy, jak również na celowość współpracy adwokatury z prasą.

Był też głos w dyskusji sugerujący rzekomą pauperyzację adwokatury i ucieczką do zawodu adwokackiego, lecz nie znalazł on uznania wśród delegatów. W replice przytoczono konkretne liczby dotyczące wzrostu zarobków i powołano się na pełną obsadę etatów aplikanckich w izbie.

Na Zgromadzeniu byli obecni przedstawiciele: Ministra Sprawiedliwości, Naczelnej Rady Adwokackiej, Komitetu Wojewódzkiego PZPR, Wojewódzkiego Komitetu SD, Sądu Wojewódzkiego, Prokuratury Wojewódzkiej i Zrzeszenia Prawników Polskich w osobach adw. Lityńskiego, wiceprezesa NRA posła adw. R. Szury, kier. Wydz. Administracyjnego tow. Orłowskiego, wiceprezesa Sądu Wojewódzkiego J. Poborskiego, prokuratora wojewódzkiego S. Łojkowskiego, prezesa ZO ZPP prok. S. Chmury.

W wystąpieniach swych ocenili oni pozytywnie dorobek adwokatury województwa koszalińskiego i jej kierunki rozwojowe. Z uznaniem wyrażali się o dużym zaangażowaniu społecznym adwokatów izby.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości zapoznał zgromadzenie z ogólną sytuacją adwokatury na tle realizacji ustawy o ustroju adwokatury, poinformował o pracach i zamierzeniach resortu na przyszłość, omówił szczegółowo zadania stojące przed samorządem i rolę adwokata na co dzień w kształtowaniu socjalistycznej świadomości oraz wskazał na konieczność uruchamiania rezerw istniejących w adwokaturze w różnych dziedzinach pracy.

Przedstawiciel NRA dokonał przeglądu dorobku samorządu adwokackiego w ciągu ostatnich 6 lat, zapoznał zgromadzenie z pracami i planami NRA, przedstawił

problem praktycznego umacniania zespołów adwokackich i podnoszenia jakości świadczonych usług, postulując zarazem pełne włączenie się adwokatów do życia społecznego.

Prezes ZO ZPP w imieniu miejscowych władz partyjnych i państwowych przekazał Zgromadzeniu wyrazy uznania za właściwą postawę społeczną adwokatów i za coraz lepsze wykonywanie obowiązków zawodowych we współpracy z sądami i prokuratorami, zapewnił o całkowitym zrozumieniu roli zawodu adwokackiego i poparciu czynników partyjnych i państwowych dla słusznych postulatów adwokatury. Jednocześnie zadeklarował gotowość współdziałania Zrzeszenia Prawników Polskich w rozwiązywaniu problemów adwokatury i zaapelował o maksymalne realizowanie uprawnień adwokata na tle nowego ustawodawstwa karnego, dla dobra ludowego wymiaru sprawiedliwości.

Zgromadzenie zatwierdziło sprawozdanie dziekana z dotychczasowej działalności Rady Adwokackiej, udzieliło jej absolutorium, a następnie przyjęło oszczędnościowy budżet Izby na rok 1970, który ma doprowadzić do zrównoważenia wydatków finansowych w administrowaniu Izłą.

Dziekan podziękował przedstawicielom władz za słowa uznania i za udzielaną pomoc i zapewnił, że adwokatura koszalińska uczyni wszystko, by nie zawieść zaufania czynników politycznych i społecznych. Kolegom delegatom podziękował za szczerą i rzeczową dyskusję.

Zgromadzenie dokonało wyboru członków Rady Adwokackiej, Komisji Dyscyplinarnej i Komisji Rewizyjnej na okres 3 lat.

Lista kandydatów zgłoszona przez Komitet Wyborczy Izby została zaaprobowana w tajnym głosowaniu, gdyż w skład wszystkich trzech organów Izby weszły wyłącznie osoby umieszczone na tej liście.

W ten sposób zgromadzenie delegatów dało wyraz woli adwokatury województwa koszalińskiego umacniania uspołecznienia adwokatury i jej rozwoju w duchu socjalistycznym.

Ukonstytuowanie się organów Izby Adwokackiej przedstawia się następująco:

Rada Adwokacka:

Dziekan	—	adw. Czesław Bielicki
Wicedziekan	—	„ Józef Filipowski
Sekretarz	—	„ Dominik Maciołek
Skarbnik	—	„ Janusz Panieński
Rzecznik Dyscyplinarny	—	„ Tadeusz Mazurkiewicz
Członek	—	„ Leon Kasperski

Komisja Dyscyplinarna:

Prezes	—	adw. Zbigniew Brosz
Wiceprezes	—	„ Kazimierz Szajdek
Członkowie	—	„ Witold Husar
	—	„ Iwo Wilkoński
	—	„ Czesław Kundera
	—	„ Wacław Mackiewicz
	—	„ Karol Szyperski

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący — adw. **Mieczysław Pszczółkowski**
Członkowie — „ **Karol Mytnik**
— „ **Anna Sznurawa**

Opracował:
Adw. dr **Józef Filipowski**

Izba Łódzka

W dniu 19 kwietnia 1970 r. odbyło się wyborcze Zgromadzenie Delegatów Łódzkiej Izby Adwokackiej pod przewodnictwem adw. Mirosława Olczyka.

Swą formą i treścią odbiegało ono znacznie od tradycyjnego recypowania, analizowania lub nicowania faktów oraz danych statystycznych zawartych w pisemnym biuletynie sprawozdawczym.

Poważny i inny ton nadał przebiegowi całego zebrania dziekan Rady adw. Zygmunt Albrecht, wprowadzając do referatu sprawozdawczego problematykę 3 kwestii nurtujących adwokatów: sprawę kadr, sprawę ataków prasowych na adwokatów oraz zagadnienie wzajemnego stosunku trzech pionów wymiaru sprawiedliwości: sądownictwa, prokuratury i adwokatury.

Problematyka dotycząca sfery zagadnień nie tylko własnego podwórka ożywiła i uściśliła nurt wypowiedzi wszystkich dyskutantów.

Doskonałą ilustracją zebrania były wypowiedzi przedstawiciela naczelnego organu adwokatury, sekretarza NRA adw. Z. Czeszejki oraz reprezentanta KC PZPR tow. J. Sytego.

Przedstawiciel NRA adw. Z. Czeszejko ustosunkował się w sposób niezwykle interesujący oraz rzeczowy do problematyki kierowania na KIZ adwokatów po przekroczeniu 70 roku życia. Nawijając do przepisów podstawowego ustawodawstwa pracy, jak również norm związkowych, mówca podkreślił konieczność dostosowania warunków pracy w adwokaturze do obowiązujących zasad przy jednoczesnym zachowaniu przez NRA wysiłków zmierzających do zapewnienia adwokatom przechodzącym na emeryturę lub rentę odpowiedniego zaopatrzenia.

Wyróżniające się wystąpienie reprezentanta KC PZPR tow. J. Sytego zasługuje na uwagę nie tylko ze względu na autorytatywność wypowiedzi, ale również ze względu na skalę ujęcia i nieodpartą, wszystkich przekonującą siłę argumentacji tez sumujących problematykę zgromadzenia oraz wiążących się dodatkowo z tzw. integracją społeczną adwokatury. Kwintesencją wypowiedzi tow. Sytego były następujące stwierdzenia:

Ataki redaktorów lub korespondentów poszczególnych wydawnictw prasowych nie powinny wywoływać niepokoju w środowiskach adwokackich. Władze partyjne oraz resortu sprawiedliwości sprawujący zwierzchni nadzór nad adwokatami kierują się własnymi kryteriami ocennymi, inwektywy więc prasowe pod adresem adwokatury nie są ani wykładnikiem, ani miernikiem oceny właściwych czynników. Poszczególne artykuły, jeśli zasługują na odpowiedź, powinny się spotkać z właściwą ripostą, a w razie zachodzących w tym względzie trudności władze Partii przyjdą adwokatów z pomocą i umożliwią umieszczenie odpowiedzi na łamach prasy.

Sprawę wzajemnego stosunku pionów wymiaru sprawiedliwości sprowadził tow.

Syty do kwestii kultury sali sądowej. Obecny etap wymiaru sprawiedliwości, harmonizujący z ogólnym rozwojem uwarunkowań społecznych, nie wymaga od adwokatów ani potulności, ani pokory, ani wreszcie oportunistycznego stosunku do udzielonego im mandatu. Wystąpienia adwokatów na odpowiednio wysokim poziomie rzeczowości, dostosowanej do reżymu obowiązującego na sali sądowej oraz w zgodzie z prawem, powinny być bojowe w imię reprezentowanego stanowiska w procesie oraz w interesie praworządności. Taka postawa adwokata, wolna od powtarzających się dotychczas błędów powinna mu zapewnić właściwy wzajemny stosunek innych ogniw wymiaru sprawiedliwości, przesyconych jeszcze niekiedy poglądem o negatywnej roli adwokata w procesie sądowym.

Frapująca i celna była wypowiedź tow. Sytego na temat tzw. integracji społecznej adwokatury. Oceniając krytycznie dezinformującą kolorystykę przedstawianych wykazów statystycznych, mających obrazować prace społeczne adwokatów, mówca stwierdził, że praca społeczna adwokatów nie jest potrzebna ani czynnikiem partyjnym, ani rządowym, natomiast jest ona niezbędna dla samych adwokatów w celu zintegrowania zagadnień społecznych z funkcjonalnością zawodową. Głęboka znajomość współzależnych dziedzin społecznych i zawodowych jest gwarantem dalszego pomyślnego rozwoju i postępu adwokatury.

Wyniki samych wyborów przedstawiają się następująco:

Do Rady Adwokackiej wybrany został I sekretarz POP przy Radzie kol. adw. **E. Sindlewski**, a II sekretarz POP kol. adw. **J. Kielan** został członkiem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej.

Dziekan Rady adw. **Zygmunt Albrecht**, wicedziekani: adw. **K. Urbański** (jednocześnie rzecznik dyscyplinarnej) i adw. **J. K. Cisek** oraz skarbnik Rady adw. **J. Filip** pozostali na zajmowanych dotychczas stanowiskach.

Sekretarzem Rady wybrany został adw. **Ryszard Kenner**.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna ukonstytuowała się następująco:

Prezes — adw. **Zygmunt Ostrowski**, wiceprezesi — adw. **Alfred Dreszer** oraz adw. **Kazimierz Kempński**.

Wojewódzka Komisja Rewizyjna w składzie: adw. **Kazimierz Gruszczyński**, **Bronisław Łuszcz** i **Ludomir Sierakowski** pozostała w zasadzie bez większych zmian.

Należy dodać, że dotychczasowy członek Komisji Rewizyjnej adw. **R. Jezierska-Kowalska** oraz adw. **Leon Mroziński**, wybrani obecnie do Rady Adwokackiej, reprezentują Koło Adwokatów-Radców Prawnych. Radcowie prawni reprezentowani są również w Komisji Dyscyplinarnej.

Dokonanym aktem wyborczym wykazała adwokatura Izby łódzkiej swą dojrzałość polityczną, wyrażając zarazem zaufanie do trzonu organów Izby działających w minionej kadencji.

Izba poznańska

W dniu 18 kwietnia 1970 r. odbyło się w gmachu Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu Walne Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Zgromadzenie zaszczyli swą obecnością: Wiceminister Sprawiedliwości **Kazimierz Zawadzki**, przedstawiciele stronnictw politycznych, delegat Naczelnej Rady

Adwokackiej, Prezes Sądu Wojewódzkiego, Prokurator Wojewódzki, Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej i SzeF Wojskowego Sądu Garnizonowego.

Zgromadzeniu przewodniczył adw. Józef Umbreit.

Zebrani, nieomal w komplecie delegaci, uczcili minutą ciszy pamięć zmarłych adwokatów-członków Izby, a następnie przystąpili do przewidzianych planem obrad.

Po ukonstytuowaniu się Komisji dziekan ustępującej Rady przedstawił sprawozdanie z działalności w okresie minionej kadencji. Sprawozdanie to stanowiło uzupełnienie niektórych pozycji pisemnego sprawozdania, dostarczonego przedtem wszystkim delegatom. W swym sprawozdaniu dziekan wskazał na niektóre problemy, które będą wymagały rozwiązania przez nowo wybraną Radę, a w szczególności podkreślił trudną sytuację finansową Izby oraz związane z nią trudności. To samo zagadnienie podniesiono także w sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej.

Po udzieleniu absolutorium ustępującej Radzie przystąpiono do ustalenia listy kandydatów do wszystkich organów Izby. Ze względu na to, że poza listą proponowaną przez Komitet Wyborczy z sali wysunięto więcej kandydatur do Rady, niż to przewiduje regulamin, zgłaszający poszczególne kandydatury szerzej uzasadnili swe propozycje.

Przed przystąpieniem do wyborów nowych organów Izby wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos adw.: J. Turski, J. Waliszewski, T. Motyliński, W. Knoppek i W. Szczepińska. Poruszono zagadnienie dopływu młodych kadr i przebiegu aplikacji, problem kolegów w wieku emerytalnym, sprawę specjalizacji w ramach zespołów, sprawę składek członkowskich do Rady, problem napotykaných trudności w pracy adwokata oraz konieczności pogłębiania wiedzy, wreszcie zagadnienie społecznego i politycznego zaangażowania adwokatów, zwłaszcza zaś tych, którzy należą do organów Izby. Ponadto mówcy zwrócili uwagę na niektóre problemy związane z nowym ustawodawstwem karnym i z działalnością adwokata w sprawach dotyczących dzieci pozbawionych opieki oraz niektóre zagadnienia związane bezpośrednio z wykonywaniem zawodu, jak np. kwestia lokali zespołów.

Zabierając głos Wiceminister Z a w a d z k i podkreślił sprawność i rzetelność pracy Poznańskiej Izby Adwokackiej oraz ustosunkował się do niektórych wysuniętych w toku dyskusji problemów. Minister Zawadzki omówił społeczną rolę adwokata oraz zaufanie, jakim go darzy społeczeństwo i władze państwowe.

Zabrał również głos delegat Naczelnej Rady adw. W. Dą b r o w s k i. Poruszył on problem pracy zespołów w miastach powiatowych i trudności wykonywania w nich obowiązków przez adwokatów dojeżdżających. Wiąże się to również z koniecznością odbywania aplikacji w zespołach na terenie miast powiatowych celem zapoznania się ze specyfiką pracy. Poza tym adw. Dąbrowski omówił niektóre zagadnienia gospodarki finansowej Naczelnej Rady Adwokackiej, RA i zespołów.

W wyniku przeprowadzonych następnie wyborów ogłoszono skład nowych organów Izby Adwokackiej. Po ukonstytuowaniu się, skład tych organów jest następujący:

R a d a A d w o k a c k a :

Dziekan	— adw. Stanisław Maciejewski
Wicedziekan	— „ Stanisław Wąsowicz
Sekretarz	— „ Andrzej Woźnicki
Skarbnik	— „ Jan Skrobisz

Rzecznik Dyscyplinarny	—	adv. Lesław Runge
Członkowie	—	„ Witold Knoppek
	—	„ Alojzy Macholz
	—	„ Tadeusz Osieński
	—	„ Tadeusz Połomski
	—	„ Kazimierz Śikorski

Komisja Dyscyplinarna:

Prezes	—	adv. Marian Jaskowski
Wiceprezes	—	„ Andrzej Olek
Członkowie	—	„ Józef Dambek
	—	„ Tadeusz Gustowski
	—	„ Józef Hahn
	—	„ Jan Jujka
	—	„ Jan Kaluba
	—	„ Józef Kwapiszewski
	—	„ Marian Matuszewski
	—	„ Drogosława Markowska
	—	„ Mieczysław Pucki
	—	„ Andrzej Rempulski
	—	„ Bogdan Sawicki
	—	„ Michał Thiel
	—	„ Sylwester Zalewski

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący	—	adv. Wincenty Kępiński
Członkowie	—	„ Witold Trojanowski
	—	„ Kazimierz Szrejbrowski

Izba rzeszowska

Dnia 25 kwietnia 1970 r. odbyło się wyborcze Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Rzeszowie z udziałem Wiceministra Sprawiedliwości Kazimierza Zawadzkiego, wiceprezesa NRA adv. Rudolfa Szury, naczelnika Wydziału Administracyjnego KW PZPR Wojciecha Krząstka oraz przedstawicieli miejscowych władz i stronnictw politycznych.

Po otwarciu Zgromadzenia przez dziekana Rady adv. Marcina Miąsika i po przedstawieniu sprawozdania z dotychczasowej działalności organów Izby oraz proponowanych nowym organom założeń programowych na przyszłość — na wniosek adv. M. Rachwała, wiceprezesa PTTK przy Izbie Adwokackiej, dokonano w formie uroczystej wręczenia adwokatowi Mieczysławowi Malcowi z Przemyśla artystycznego upominku w dowód powszechnego uznania za długoletnią pracę społeczną dla rozwoju teatru „Fredreum” w Przemyślu. Teatr ten obchodził niedawno setną rocznicę swego istnienia, a adwokat Malec dla jego rozwoju położył bardzo duże zasługi. Zgromadzenie owacyjnie wyraziło mu uznanie i wdzięczność.

Z kolei przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem Rady Adwokackiej i nad proponowanymi założeniami programowymi. W dyskusji dokonano rzeczowej oceny pracy ustępujących organów samorządowych, uznając za dodatnie dotych-

czasowe osiągnięcia w ich pracy dla rozwoju adwokatury. Podkreślono w szczególności widome efekty tej pracy, mianowicie uzyskanie przez Izbę 2 nowych budynków: jednego w Rzeszowie na pomieszczenie organów Izby i drugiego w Lesku na potrzeby Zespołu, a poza tym kilku pokoi na cele rekreacyjne.

W głosach dyskutantów zwrócono uwagę na prawidłową sytuację panującą w adwokaturze rzeszowskiej, co znalazło wyraz w ocenie NRA dokonanej na plenarnym posiedzeniu w styczniu 1970 r.

Przyjęto zarazem z zadowoleniem do wiadomości informację, że w ocenie tej sytuacji również na posiedzeniu Sejmowej Komisji Wymiaru Sprawiedliwości poświęcono adwokaturze rzeszowskiej szereg pozytywnych uwag na temat jej integracji ze społeczeństwem, a to przez żywy udział adwokatów w kształtowaniu stosunków społecznych.

Delegaci reprezentujący radców prawnych poruszali sprawę swej niepożądanego odrębności w adwokaturze, domagając się ściślejszego powiązania ich z adwokatami zespolonymi i z organami Izby przez wspólne szkolenia i przez stworzenie przy Radzie Adwokackiej odpowiedniej ich reprezentacji. W sprawie tej adw. Alfred K r a s o w s k i wygłosił na Zgromadzeniu obszerny referat.

W głosach dyskusji przewijała się troska o wzmocnienie pozycji zespołów przez ściślejszą integrację ich członków oraz o wzmocnienie pozycji kierownika. Wysuwano również postulaty utrzymania możliwie wysokiej pozycji społecznej adwokata przez propagowanie prawdziwej informacji społeczeństwa o działalności adwokatury, przez współpracę z ośrodkami masowego przekazu i przez przystąpienie do opracowania monografii adwokatury województwa rzeszowskiego.

W wyniku dyskusji uchwalono absolutorium dla ustępującej Rady Adwokackiej i przystąpiono do wyboru organów samorządowych.

Zgłoszoną przez Komitet Wyborczy listę kandydatów do Rady Adwokackiej delegaci uzupełnili przez zgłoszenie 2 dalszych kandydatów, a listę kandydatów do Komisji Dyscyplinarnej uzupełnili przez zgłoszenie jednego dalszego kandydata.

Po zakończeniu prac Komisji wyborczej i Komisji skrutacyjnej ogłoszono wyniki głosowania, tworząc w ten sposób skład nowych organów Izby.

Na zakończenie Zgromadzenia uchwalono też wnioski dla nowej Rady Adwokackiej.

Nowe organy Izby ukonstytuowały się w sposób następujący:

R a d a A d w o k a c k a :

Dziekan	— adw. Stanisław Rogoż
Wicedziekan	— „ Michał Pikor
Sekretarz	— „ Wiesław Grzegorzczak
Skarbnik	— „ Mieczysław Cincio
Rzecznik Dyscyplinary	— „ Tadeusz Twardowicz
Członkowie	— „ Emil Górnicki „ Tadeusz Penderecki „ Stanisław Wojtyczek

W o j e w ó d z k a K o m i s j a D y s c y p l i n a r n a :

Prezes	— adw. Janusz Pattek
Wiceprezes	— „ Zdzisław Ryżewski
Członkowie	— „ Mieczysław Frankowski „ Leon Goldyra „ Franciszek Kowal

Członkowie	— adw. Mieczysław Malec
	„ Ludwik Ochwat
	„ Zygmunt Panas
	„ Edmund Samborowski
	„ Marian Szwaj
	„ Jerzy Walicki

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący	— adw. Mieczysław Rachwał
Zastępca Przewodn.	— „ Witold Smolik
Członek Komisji	— „ Stefan Ziomek

T.P.

Izba wrocławska

W dniu 19 kwietnia br. odbyło się — podobnie jak w latach poprzednich — Zgromadzenie Delegatów Wrocławskiej Izby Adwokackiej w największej sali rozpraw Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu. Po raz pierwszy od szeregu lat sala obrad nie wypełniła się. W związku bowiem z uchwaleniem przez Naczelną Radę Adwokacką nowego regulaminu zgromadzeń delegatów, który przewiduje wybór 1 delegata na 5 członków Izby, udział w Zgromadzeniu mógł wziąć tylko 84 adwokatów.

W dyskusji oceniono bardzo krytycznie stanowisko Naczelnej Rady Adwokackiej w tej kwestii. Zgłoszono zarzut zwięzienia w ten sposób reprezentacji Izby i stworzenia niewłaściwej sytuacji, w której zgromadzenie delegatów, składające się z około 80 osób, wybierać miało 38 adwokatów do organów samorządu. Oceniono również krytycznie postawę przedstawiciela Rady Adwokackiej we Wrocławiu, który będąc członkiem Komisji powołanej do opracowania nowego regulaminu zgromadzeń delegatów, nie reprezentował w niej stanowiska, jakie zajęła znaczna większość Rady Adwokackiej we Wrocławiu. Zwrócono także uwagę na to, że atmosfera przeprowadzonych ostatnio wyborów delegatów przez zespoły adwokackie była gorsza niż w latach ubiegłych. Nie wybrano na delegatów niektórych kierowników zespołów oraz ogólnie szanowanych kolegów-działaczy samorządu adwokackiego, gdyż nie starczyło dla nich miejsc.

Jeden z członków ustępujących władz podkreślił, że Rada Adwokacka we Wrocławiu zrobiła wszystko, co było w jej mocy, żeby zapobiec powyższemu stanowi rzeczy. Niestety, Naczelna Rada Adwokacka pominęła — bez jakiegokolwiek uzasadnienia — zastrzeżenia i wnioski Rady Wrocławskiej, złożone w odpowiednim czasie na piśmie po nadesłaniu projektu nowego regulaminu do zaopiniowania.

Dyskusja wykazała, że członkowie Izby interesowali się w czasie 3-letniej kadencji ustępującej Rady Adwokackiej działalnością zarówno całej Rady, jak i poszczególnych jej członków. W związku z tym należy odnotować polemiczne wystąpienie jednego z dyskutantów, który stwierdził, że do pełnienia funkcji w organach samorządu adwokackiego nie wystarcza obowiązkowość i pracowitość. Oceniał on krytycznie działalność przedstawiciela Rady Wrocławskiej zarówno na posiedzeniach plenarnych NRA, jak i na terenie Izby, podkreślając niewłaściwość pochopnego składania różnego rodzaju oświadczeń i brak następnie możliwości ich realizacji.

Kilku mówców omawiało kwestię publikacji prasowych na temat adwokatury. Stwierdzono, że nie chodzi wcale o to, by nie krytykowano adwokatury, lecz o to, by krytyka była rzetelna i wszechstronna, by przedstawianie ujemnych zjawisk w adwokaturze nie zawierało sugestii uogólniających, krzywdzących znaczną większość członków korporacji. Zwrócono również uwagę na to, by przedmiotem krytyki były w równym stopniu inne organy wymiaru sprawiedliwości, a nie tylko adwokatura. Poruszono w szczególności krzywdzące publikacje w „Życiu Warszawy” i wyrażono ostry sprzeciw przeciwko szczególnie mocno nieprawdziwej sugestii, jakoby praca społeczna adwokatów miała być świadczona w aspekcie możliwości zwiększenia dochodów. Zgłoszono w związku z tym postulat pod adresem Ministra Sprawiedliwości, jako władzy zwierzchniej adwokatury, by w ramach wykonywanego nadzoru również występował w obronie adwokatury w wypadkach rozpowszechniania o niej wiadomości nieprawdziwych lub zniesławiających.

Podniesiono także zarzut pod adresem Prezydium NRA, że nie zareagowało dostatecznie szybko i stanowczo na publikacje w „Życiu Warszawy”. Nie podzielono też poglądu obecnego na Zgromadzeniu przedstawiciela NRA, że omawiane publikacje zawierały tylko indywidualne poglądy ich autorów. Powiedziano dowcipnie, że dziennik „Życie Warszawy” nie jest przecież *Hyde-Parkiem*, w którym każdy może mówić, na co ma tylko ochotę, że w redakcji tego dziennika dokonuje się niewątpliwie weryfikacji nadsyłanych i oddawanych do druku materiałów.

Poddano także krytycznej analizie tę część sprawozdania ustępującej Rady Adwokackiej, która dotyczyła spraw prowadzonych przez adwokatów z urzędu. Zarzut jednego z mówców (podzielony zresztą przez następnych dyskutantów) sprowadzał się do tego, że wszelkie sprawy z urzędu, których olbrzymią ilość w stosunku do ilości wszystkich przyjętych spraw, prowadzą adwokaci, należy wykazywać i podawać do publicznej wiadomości jako pracę społeczną adwokatury, przeliczalną na określone taryfą bardzo wysokie wartości pieniężne i nie ustępującą w niczym pracy społecznej pracowników instytucji i przedsiębiorstw państwowych, o jakiej stale się słyszy. W niektórych tylko (zresztą sporadycznych) wypadkach opłacone sprawy karne prowadzone z urzędu nie zmieniają ogólnego obrazu tego zagadnienia i jakkolwiek adwokatura tradycyjnie już nie uchyla się od obowiązku prowadzenia spraw z urzędu, to jednak zależy jej na tym, żeby społeczeństwo zdawało sobie sprawę z tego, iż jesteśmy jedynym w Polsce zawodem, który od dawna, stale i w dużym zakresie świadczy nieodpłatnie swą pracę.

Poruszono jeszcze szereg innych problemów, jak np. kwestię stosowania równych kryteriów wymagań co do poziomu pracy zawodowej adwokatury, sądownictwa i prokuratury, podkreślając, że adwokaci — ze zrozumiałych względów — nie zwiadamiają o wielu uchybieniach, co prowadzi do istnienia dysproporcji w ogólnej liczbie wzajemnych skarg i zawiadomień, nie odzwierciedlającej rzeczywistego stanu rzeczy.

Omawiano także sprawę opłat za czynności adwokackie, postulując dopuszczenie możliwości dobrowolnych wpłat przez klientów do kas zespołów adwokackich, przekraczających taryfę, a mianowicie w wypadkach uznania przez nich, że włożony wkład pracy nie pozostaje we właściwej proporcji do wysokości opłaty. Motywowano to istniejącą praktyką przyznawania pracownikom jednostek gospodarki uspołecznionej różnych premii i nagród okolicznościowych oraz brakiem podstaw do odmowy takiego dodatkowego wynagrodzenia adwokatom za szczególnie wkład ich pracy i wysokie kwalifikacje zawodowe.

W związku z wejściem w życie nowego kodeksu postępowania karnego zgłoszono postulat jak najszerszego i nieskrępowanego udziału obrońcy w postępowaniu.

przygotowawczym, zaznaczając zarazem, że chodzi nie tylko o kwestię rangi zawodu i autorytetu adwokatury, ale przede wszystkim o zakres gwarancji i uprawnień obywatelskich. Postulowano taki kierunek przyszłej praktyki, żeby wyjątek od zasady dopuszczania obrońcy do udziału w postępowaniu przygotowawczym nie przekształcił się w regułę przekreślając w ten sposób założenia ustawowe.

Przedmiotem krytyki — jeśli chodzi o działalność ustępującej Rady Adwokackiej — była też kwestia prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby, przede wszystkim w związku ze stwierdzonym ogólnie spadkiem liczby spraw zleczanych zespołom adwokackim. Koledzy z terenu uważali, że Rada Adwokacka niesłusznie „dopełniała” pewne zespoły, natomiast adwokaci we Wrocławiu byli zdania, że zbyt dużo kolegów przeniesiono z terenu do Wrocławia.

Można powiedzieć ogólnie, że dyskusja na zgromadzeniu była żywsza i obszerniejsza niż w poprzednich latach. Zabierało głos kilkunastu członków Izby, poruszając wiele innych jeszcze zagadnień.

W toku obrad zabierali również głos naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury sędzia Roman Dmowski i zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR sędzia Kazimierz Jaśnikowski. Ze szczególnym uznaniem zebranych spotkało się wystąpienie prezesa Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu Wacława Żebrowskiego, który wykazał dużo zrozumienia dla interesów adwokatury.

Zgromadzenie delegatów powzięło szereg uchwał opracowanych przez Komisję wnioskową, a m. in. uchwałę o wyrażeniu uznania i podziękowania wicedziekanowi ustępującej Rady adw. Marianowi Kuskowskiemu za kilkunastoletnią, ofiarną jego pracę w samorządzie adwokackim oraz uchwałę o podwyższeniu jednorazowych świadczeń z Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy na rzecz rodziny w wypadku śmierci członka Izby.

Organizacja wyborów do nowych organów samorządu przebiegała sprawnie. Ze zgłoszonej przez Komitet wyborczy listy 13 kandydatów na członków Rady i zastępców — w skład nowej Rady weszło 9 kandydatów i 1 na zastępcę członka Rady, „z sali” zaś w skład nowej Rady wszedł 1 kandydat i 2 zastępców. Na 10 członków nowej Rady — 7 z nich było członkami Rady także w poprzedniej kadencji.

W dniu 25 kwietnia br. powołani przez Zgromadzenie Delegatów członkowie Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej, wybrali prezesa i 2 wiceprezesów tej Komisji. Prezesem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej wybrany został kol. **Kazimierz Głowacki**, dotychczasowy jej wiceprezes.

Bezpośrednio po ukonstytuowaniu się Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej (z udziałem prezesa WKD adw. Kazimierza Głowackiego) odbyło się pierwsze posiedzenie nowej Rady Adwokackiej, które do czasu wyboru dziekana Rady prowadził przewodniczący Zgromadzenia Delegatów adw. Napoleon Cwojdzński.

Dziekanem Rady wybrany został adw. dr **Zygmunt Ziemba**, dotychczasowy I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu. Dziekan Ziemba podziękował za okazane mu zaufanie i zapewnił zebranych, że kierując pracą Rady będzie zawsze uwzględniał jej stanowisko. Następnie dziekan Ziemba objął przewodnictwo dalszej części posiedzenia.

Z kolei dokonano wyboru: 2 wicedziekanów, którymi zostali adw. **Stanisław Afenda** i adw. **Tadeusz Kaszubski**, sekretarza Rady w osobie adw. **Zbigniewa Piekarskiego** i skarbnika w osobie adw. **Zdzisława Puniewskiego**.

Rzecznikiem dyscyplinarnym wybrano przez aklamację (odstępując od zasady tajnego głosowania), już po raz trzeci, adw. **Kazimierza Koziorowskiego**.

Adw. Stanisław Afenda